

3. Віктор Курцев. *SupTech, RegTech та FinTech – що це таке і у чому різниця: пояснює експерт НБУ*. 17 травня 2019. URL: <https://ain.ua/ru/2019/05/17/suptech-regtech-ta-fintech>.

4. RegTech. *Verismart Ai*. 25 лютого 2019 р. URL: <https://medium.com/@verismart.ai/regtech-also-called-as-regulatory-technology-is-a-recent-technology-in-the-financial-services-c7183f636fff>.

5. *RegTech Associates. RegTech Taxonomy*. URL: <https://radar.rtassociates.co/taxonomy>.

Матвійшин Анастасія

Дудчак Софія

Романюк Тетяна

Західноукраїнський національний університет
м. Тернопіль

ПЕРСПЕКТИВИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ ПІСЛЯ ВІЙНИ

Вступ та постановка проблеми. Сталий розвиток національної економіки стає сьогодні ознакою цивілізаційних процесів [1]. Для країн же, які намагаються досягти підвищення рівня розвитку економіки, у тому числі й через участь в інтеграційних процесах, сталий розвиток можна розглядати й як очікуваний результат від цієї участі. В Україні проблема сталого розвитку обговорюється достатньо давно. З 1992 року створено значний науковий доробок, який заклав підґрунтя новим орієнтирам розвитку країни на засадах постіндустріальної економіки.

Основне завдання сталого розвитку полягає у забезпеченні динамічного соціально-економічного зростання, збереженні навколишнього природного середовища і раціональному використанні природно-ресурсного потенціалу з метою задоволення потреб нинішнього і майбутніх поколінь шляхом побудови високоефективної економічної системи. Але на цьому шляху виникають значні проблеми, вирішення яких потребує використання наукових методів та підходів, і передусім досить необхідним і корисним є визначення пріоритетних напрямів розвитку економіки України в умовах глобалізації.

Актуальність визначеного напрямку дослідження є очевидною, вона також підсилюється тим, що використання світового досвіду може бути дуже корисним для України.

У Концепції сталого розвитку України (проект Закону № 3234 від 25.04.2001, ініціатор законопроекту Єхануров Ю. І., Кабінет Міністрів України) визначено принципи (9 пунктів), на яких сталий розвиток України базується та сформульовано такі цілі сталого розвитку України:

- економічне зростання;
- збереження довкілля;
- охорона здоров'я;

- дотримання справедливості;
- стале використання природних ресурсів;
- розвиток освіти;
- участь у формуванні глобальної системи екологічної безпеки.

Сьогодні стурбоване кризою суспільство, думаючи про майбутнє, шукає відповіді на низку питань. Чи є вихід? Чи є модель посткризового розвитку? Насамперед потрібно наголосити, що вихід є, оскільки криза – це поштовх до розвитку.

Сталий розвиток є універсальною ідеєю, яка може знайти застосування як міжнародні організації та уряди, так і місцевий бізнес та навіть приватні особи. Зусилля окремих людей чи підприємств можуть значно сприяти досягненню цілей сталого розвитку. Сьогодні низка великих виробників вже підтримують цю концепцію та також будують свої стратегії відповідно до неї

Зокрема й Тернопільська область стала на шлях Сталого розвитку. Мета стратегії – це перетворити Тернопільщину в конкурентоспроможний регіон сталого розвитку, де гармонійно поєднуюватимуться інноваційна високотехнологічна промисловість, екологічне сільське господарство, оздоровчий та історичний туризм, безпечне довкілля та досягнуто високих стандартів життя людей.

Теоретичних напрацювань та проектів концепцій достатньо, щоб в короткі терміни розробити прийнятний варіант концепції сталого розвитку. В той же час, проблема інституційного оформлення курсу переходу України до сталого розвитку залишається актуальною.

Основними питаннями, на які необхідно звернути увагу при доопрацюванні концепції, є:

- обґрунтування передумов та етапів переходу України до сталого розвитку, а також першочергових завдань для успішного подолання першого етапу переходу;
- визначення пріоритетів, мети та принципів сталого розвитку України окремо на державному та регіональному рівнях;
- впровадження індикаторів сталого розвитку – доступних для обрахування показників соціального, екологічного та економічного стану держави або її конкретного регіону, які дають змогу оцінити поступ до сталого розвитку;
- досягнення відповідності між стратегічними цілями національної безпеки України та шляхами впровадження сталого розвитку.

Висновки. Отже, модель, концепція, доктрина майбутнього розвитку України є – це інноваційна модель сталого розвитку. Вона достатньо розроблена на науковому рівні. Потрібно на засадах державно-громадського партнерства сформувати її інституційне забезпечення. Громадське суспільство повинне знайти в собі силу і налагодити такі стосунки з державою, щоб забезпечити реалізацію інноваційної моделі сталого розвитку України.

Перелік використаних джерел:

1. Галушкіна Т. П. «Зелений» вектор розвитку економіки України / Т. П. Галушкіна // *Економіст*. – 2011. – № 11. – С. 4–7.
2. *Національна парадигма сталого розвитку України / за заг. ред. Б. Є. Патона. – Вид. 2-ге, переробл. і доповн. – К. : ДУ ІЕПСР НАН України, 2016. – 72 с.*

3. *Стратегія сталого розвитку України до 2030 року : проект-2017 / ПРООН в Україні ; ГЕФ. – К., 2017. – 112 с.*

4. *Цілі Сталого Розвитку: Україна : національна доповідь 2017 / Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. – К. : [б. в.], 2017. – 174 с.*

Павлюк Марія

Західноукраїнський національний університет
м. Тернопіль

ВИКОРИСТАННЯ І ДОСЛІДЖЕННЯ КОСМОСУ В КОМЕРЦІЙНИХ ЦІЛЯХ

У 1957 році під керівництвом видатного українського вченого Сергія Корольова була спроектована перша у світі міжконтинентальна балістична ракета Р-7. Того ж року широченний і безкрайній космос відкрився для першого штучного супутника Землі Sputnik 1. Відтоді слово «прогрес» заграло цілковито новими барвами, і те, що раніше не снилось людству навіть у найсміливіших снах, почало крок за кроком перетворюватись у запаморочливу дійсність.

Перший політ на місяць, запуск космічних кораблів, супутників різного призначення, створення космічних станцій. Десятки маленьких кроків для людини, що ознаменували величезний стрибок людству.

Камери на смартфонах, комп'ютерна томографія, системи для очищення води, GPS, безперебійний доступ до інтернету (Starlink), комп'ютерна мишка, багатофункціональні протези, порохотяги, портативні комп'ютери, бездротові навушники та навіть кросівки – все це є результатом наполегливого і безперестанного дослідження космосу. Окрім того, людство сьогодні має неоціненну можливість спостерігати за всіма змінами, що відбуваються на поверхні нашої планети, попереджувати природні катаклізми, знаходити залежні корисних копалин і навіть передбачати погоду.

Протягом перших десятиліть після початку досліджень лівова частка всіх космічних звершень та поразок здійснювалась здебільшого міждержавними і міжурядовими установами та агенціями. Однією з таких є NASA (Національне управління аеронавтики та досліджень космічного простору), створене у 1958 році Сполученими Штатами як відповідь на запуск Sputnik 1, що кинуло виклик на першість Радянського союзу у космічних звершеннях. Згодом до США і СРСР в питаннях дослідження життя поза межами Землі долучились такі держави як Індія, Китай, Франція, Німеччина, Італія, ЄС тощо. Дані державні агенції, а значною мірою NASA, практично монополізували космічну індустрію. Однією з причин цього домінування став страх за шкоду довкіллю, яку може спричинити комерціалізація космічного простору.

Проте вже через чотири декади економічну арену схвилювали новини про появу перших приватних компаній дослідження космосу, піонерами серед яких